

Sv. Cecilija

Rimska mučenka Cecilija je ena najznačilnejših podob prvega krščanstva. Verodostojna pričevanja o njenem mučeništvu niso ohranjena, temveč le pasijon iz 5. stoletja, po katerem naj bi Cecilija živela v času papeža Urbana I. (222–230). Zanesljivo pa je, da ta mučenka ni legendarna oseba, kajti v Kalistovih katakombah so našli njen grob poleg kripte papežev.

Cecilija se je poročila s poganom Valerijanom. Prosila je soproga, naj sprejme vero v enega Boga in se da krstiti. Valerijan je ubogal. Ko se je vrnil k svoji ženi, je zagledal ob njej angela, ki ji je podajal venec iz lilij in vrtnic. Valerijan je pridobil za krščanstvo tudi svojega brata Tiburcija. Oba sta se ponudila, da bosta pokopala mučence, ki jih je dal usmrtiti mestni prefekt. Bila sta

izdana, mučena in obglavljena.

Oblastnik je hotel Cecilijo najprej pridobiti za odpad. Ko pa se mu to ni posrečilo, jo je dal sežgati. Toda iz plamenov je prišla nepoškodovana, zato je ukazal, naj jo obglavijo.

Pasijon pravi, da jo je rabelj trikrat udaril z mečem, vendar je ostala živa še tri dni in v tem času razdelila svoje premoženje. Svetega papeža Urbana pa je prosila, naj njeno hišo spremeni v cerkev.

V 15. stoletju so začeli sv. Cecilijo častiti kot zavetnico glasbe, ker je, kakor pripoveduje pasijon, na poročni slovesnosti v svojem srcu opevala Boga. Leta 1584 je Aleksander Marino ustanovil v Rimu bratovščino sv. Cecilije kot organizacijo glasbenikov. Tudi francoski glasbeniki so od 16. stoletja častili Cecilijo za svojo patrono in njen god obhajali vsako leto 22. novembra. Kot zaščitnica glasbe je bila prvič upodobljena leta 1420 na sliki, ki jo hranijo v Frankfurtu. Najbolj znana upodobitev pa je Raffaellova slika iz leta 1516 v galeriji v Bologni, ki prikazuje svetnico z različnimi glasbili ob nogah.

Goduje 22. novembra.